

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Epistola VI. Zosimi Papae Ad Episcopos Africae, Galliae, Et Hispaniae. De
Vrso & Tuentio episcopis a Proculo Massiliensi in ecclesiae Arelatensis
praeiudicium illicite ordinatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

EPISTOLA VI.

ZOSIMI PAPÆ

AD EPISCOPOS AFRICÆ, GALLIÆ,
ET HISPANIÆ.De Vrso & Tuentio episcopis a Proculo Massiliensi in
ecclesiæ Arelatenfis præiudicium illicite ordinatis.*Zosimus Aurelio & vniuersis episcopis per Africam constitutis,
vniuersis episcopis per Gallias & septem Prouincias constitutis,
vniuersis episcopis per Hispaniam constitutis, a pari.*

CVM aduersus statuta patrum venit, non tantum il-
lorum prudentiæ atque sententiæ, qui in æuum vi-
ctura sanxerunt, sed ipsi quodammodo fidei & catholicæ
disciplinæ irrogatur iniuria. Quid enim tam sanctum at-
que venerabile est, quam penitus non exorbitare ab iti-
nere maiorum, quorum canonica instituta veluti quæ-
dam fundamenta sunt ferendis fidei iacta ponderibus?
Sed nihil minus ab Vrso & Tuentio, quorum vnus, assidua
fedis huius medicina curatus, ad emendati erroris per-
uenire non potuit sanitatem: alter vero ante aliquot an-
nos obiecta criminatione summotus, sicut ciuium scri-
pta testantur, vel ingesta docuerunt, etiam ab eo ipso
gradum summi sacerdotis accepit, a quo fuerat ante dam-
natus. Cæcus error in vtroque, vt quod est potissimum
in omnibus, nec velit aliorum de Tuentio, nec suam de
Vrso tenere sententiam. Sed fac vt honesti mores homi-
nibus essent, & probata suffragia. Quid illud, quod præ-
termisso fratre nostro Patroclo metropolitano episcopo
Arelatenfium ciuitatis, sine cuius auctoritate, iuxta ma-
iorum Canones, nulla penitus potuit ordinatio celebra-
ri, tumultuosè & turbide indebitis sacerdotia impingun-
tur? Nec saltem comprouinciales episcopi corrogantur,
vt error velamento aliquo tegeretur: sed Lazarus, dudû
in Taurinenfi Concilio grauissimorum episcoporum sen-
tentiis pro calumniatore damnatus, cum Bricii innocen-
tis episcopi vitam falsis obiectionibus appetisset; post ve-
ro indebitum ab eodem Proculo, qui inter ceteros in Sy-
nodo * damnationis eius assederat, sacerdotium consecu-
tus,

* damna-
tionis e-
ius eoo-
senserat.

tus, a quo se ipse vitæ suæ conscientia, datis literis in abdicationem sui, sponte submouit. Reuera incongruum fuit, vt illicitum sacerdotio, omisso metropolitano, sua confessione spoliatus sacerdotem pariter ordinaret. Et ne nihil non intempestiue fieret, ne dies quidem legitimus ordinationis adsciscitur: scilicet vt quibus cuncta deerant, etiam legitimum tempus deesset. Quis his tot tantisque improba vsurpatione posthabitis addi potest, nisi illud extremum, quod totum transcendit errorem, vt territoriis indebitis ad Arelatensem ciuitatem antiquitus pertinentibus locarentur? Vnum vitium si in causis talibus euenisset, apostolicæ sedis auctoritas etiam cetera destruxisset. Hic multa concurrunt, improborum & damnatorum ordinatio, prætermisio metropolitani, nec non & prouincialium sacerdotum, locorumque alienorum impudentissima vsurpatione, nec saltem diei custodia sollemnitas, & Lazarus in consortio illicitæ ordinationis adscitus. Hæc omnia apud nos gestis testimoniisque discussa sunt. Atque vtinam in Tuentio prauis tantum mores, non etiam Priscilliana superstitio patuisset: quæ sedis huius dudum humanitas & misericordia in hoc illi consulere voluit, vt emendatior de cetero permaneret. Quod beneficium, sibi pene præter exemplum præstitum, si diligentius obseruare voluisset, erroris illum antea acti oportuit pœnitere, non ita præcipiti impetu ad sacerdotium festinare; vt nec diei veterem sollemnitatem, quæ præcipue custodienda fuerat, obseruaret, nec indebito loco crederet abstinendum. Qua de re ad sanctitatem vestram, & per totum orbem, vbi cumque, & in quacumque terrarum sonus catholicæ religionis exiit, scripta direximus, fratres carissimi, ne Tuentium & Vrsium in communionem ecclesiæ, in quocumque ecclesiastico gradu, a qua in totum anathematizati sunt, suscipiendos esse ducatis. Dicuntur enim circulatorum esse, quod nos ex sententiis agnouimus in eorum damnatione sacerdotali auctoritate prolatis, quas in diuersis regionibus exceperunt. Remouendæ sunt a sancto corpore putridæ carnes, & a massa sanctificationis acidum execrandumque fermentum. De quibus plura scribere pudoris fuit, cum illis pudori non sit tanta fecisse.

Concil. Tom. 4.

Fff

Data sub die x. Kalend. Octobris Honorio Augusto XI.
& Constantio II. consulibus.

NOTA.

Epistola
circularis
cur scripta?

^a *Epistola.*] Hæc epistola circularis est, qua vniuersos episcopos de irritatione ordinationum episcopalium duarum certiores reddit. Ad Aurelium Carthaginensem episcopum scribendi ea fuit occasio, quod in hac epistola agitur etiam de Lazaro, a Proculo Mafiliensi, qui fuit vnus ex Pelagii accusatoribus, prædam nactõ.

EPISTOLA VII.

ZOSIMI PAPÆ

AD EPISCOPOS PROVINCIÆ VIENNENSIS
ET NARBONENSIS II.

Vt metropolitanus Arelatensis in prouincia Viennensi,
& in vtraque Narbonensi, ordinandorum
episcoporum habeat potestatem.

*Zosimus episcopis prouinciæ Viennensis & Narbonensis
secundæ a pari.*

Conc. Tau-
rin. cap. 1.

MVLTA contra veterem formam Proculus vsurpasse detectus est in ordinationibus nonnullorum indubite celebrandis, quas proxime numerosa cognitione discussimus: licet ipse diu expectatus fastidiose ferens sibi inducias attributas conuenire dissimulet. Attamen illa præsumptio nos admodum mouit, quod in Synodo Taurinensi, cum longe aliud ageretur, in apostolicæ sedis iniuriam subripiendum putauit, vt sibi Concilii illius emendicata præstaret obreptio ordinandorum sacerdotum, veluti metropolitano, in Narbonensi secunda prouincia potestatem. Et ne solus impudenter indubita postulando huic sedi videretur intulisse conuicium, socium sibi Simplicium Viennensis ciuitatis adsciuit: qui non dissimili impudentia postularet, vt sibi quoque in Viennensium prouincia creandorum sacerdotum permitteretur arbitrium. Indecens ausus, & in ipso vestibulo refecandus, hoc ab episcopis ob certas causas Concilium agitantibus extorquere, quod contra statuta patrum, & sancti Trophimi reuerentiam, qui primus metropolitanus Arelatensis ciuitatis ex hac sede directus est, concedere vel mutare ne huius quidem sedis

Iuo p. 4.
cap. 226.